

gen er totalitær, og selv om man henholder sig til alle mulige bekendelser og besværgelser, fører nu engang en ganske bestemt handling bestemte konsekvenser med sig.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det har gentagne gange i denne debat og sidst af hr. Aage Frandsen været sagt, at man må skelne imellem det at modsige folk og at forhåne dem, altså at § 266 b ikke var et forbud mod bestemte synspunkter, men at det var et forbud mod at forhåne bestemte mennesker.

Jeg forstår udmærket den sondring, men det viser sig jo, at i praksis kan den ikke opretholdes. Der er et godt, gammelt ord, der hedder, at man skal gå efter bolden i stedet for manden, men som vi kender det fra fodboldbanen, ved vi, hvor svært det er at holde adskilt, og især ved vi, at det gang på gang bliver tolket sådan, at går man efter bolden, er man i virkeligheden gået efter manden.

Vi ser gang på gang, hvordan f.eks. et opgør med islamisk fundamentalisme, et opgør med begreber som jihad osv. bliver udlagt af ikke bare muslimer, men sandelig også af hele den politiske korrekthed som en forhånelse af en bestemt gruppe. Derfor er det, at ingen lovparagraf må åbne for den sluse i praksis.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset at hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe gentagne gange siger, at vi skal skelne mellem holdninger og handlinger, er det altså vigtigt at understrege, at der også er noget, der hedder ytringer, og det er dem, vi taler om, og det er alene ytringer, som har den karakter, at man forhåner, nedværdiger og truer. Det er kun det, det drejer sig om.

Derfor er det altså også urimeligt i forhold til debatten, at man hele tiden fremstiller det, som om man ikke har ret til at sige noget bestemt. Hvis der er nogle mennesker, der har følt, at de ikke har kunnet sige en række ting, så vil jeg egentlig gerne se, hvad det er for noget, de gerne ville have sagt.

Hvis man ser på de domme, der er afsagt, vil jeg også gerne se: Er der nogen af disse domme, der er afsagt, som giver anledning til, at man må sige: Nu er der en kæmpestor risiko eller bare en lille risiko for, at ytringsfriheden er i fare på grund af de domme, der er afsagt?

For det helt afgørende er jo nemlig, at vi har en lovgivning og vi har domstole, som har brugt og tolket lovgivningen inden for den ramme, som Folketinget – første gang i 1971 – har afsat. Jeg synes, der er tale om snævre og meget få begrænsninger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Så vidt jeg er orienteret, og så vidt jeg husker, skal det nok være rigtigt, hvad hr. Aage Frandsen siger med hensyn til de domme, der er faldet. Jeg kan i hvert fald ikke huske nogen domme, der har været urimelige, men jeg kan huske, at der ved politianmeldelser af overtrædelse af § 266 b har været ført en ren terrorkampagne, hvor man har forsøgt ved hjælp af politianmeldelser at terrorisere og dreje den politiske debat.

Kl. 17.40

Hr. Aage Frandsen kan heller ikke synes, det er tilfredsstillende, at en paragraf simpelt hen inviterer til, at man fører chikanesager mod politiske modstandere.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Folk kan jo henvende sig til politiet og sige, at her mener man, at noget er galt, her er der en overtrædelse, men folk kan jo ikke selv føre sagerne. Det er så politiet, der rejser sagen, og der ved jeg ikke, om man kan sige, at politiet måske bruger for mange ressourcer på det. Jeg aner det ikke. Men det, at folk henvender sig til politiet og siger: Her er en, der har overtrådt § 266 b, betyder jo ikke, politiet skal rejse sagen.

Det er da muligt, at politiet skulle bruge færre ressourcer på det. Jeg aner det ikke. Men det afgørende er jo altså, at det er politiet og ikke borgeren, der rejser sagen, for det er jo i henhold til straffeloven; det er jo på statens vegne, man rejser sagen, og det vil sige, at det er politiet og ikke borgeren, der gør det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Christian Brix Møller som ordfører.

Christian Brix Møller (RV):

Da den radikale retsordfører ikke kan deltage i debatten, vil jeg fremføre Det Radikale Venstres vurdering af lovforslaget.

Loven blev vedtaget i samlingen 1970-71 med 158 stemmer mod 0. I lovens forarbejde var den primære begrundelse, at man ville muliggøre